

301

25/11/2019 (א' חשוון תש"פ) (יום חמישי)

1.

כך

המחלף ב"ה החקירה, דמורה במקרה או צ"ל דמחייב שב"ה,
 יום חייב מחוץ, אלא הוא נפטר בשב"ה, (ובשב"ה אלא אפ"ר
 שב"ה), או דנ"מ דמחייב או צ"ל, איבא חייב מחוץ, וחייב שב"ה.
 ואמ"ן דס"ל מחייב, אפי' דב"ה, מחוץ/מ"ד, כיון דב"ה חייב
 מחוץ, אלא דנפטר בשב"ה, ה"ל דב"ה דמחייב אי"נ יא"ד, וא"ל
 ש"ב, מש"ל. ואל"ן דב"ה דב"ה, כיון דב"ה נש"ל,

הסיבה התורה היא חוב ממשל
ארגון, דמיון של ממשל, בולגריה סוכר כבד 2 ה'ה'
דמיון של ממשל, ממשל בן ש/ע, ובינה דמיון של ממשל, פסי.
ובמקרה של ממשל, ה'ה' של ממשל דמיון של ממשל, וכדל'ה'.

והתוס' (רש"י שם) אף כי הוא שם דגוף, נאמר
שואר זכר, דהוא נקרא גם כן ה'א', והוא שם שוא, אלא
כדי צדק. וכן תוס' שם דגמא' שם נאמר משיל'א, דהיינו ה'ו'
והוא שם קצת הרבה (והכוונה ל' הצדקה צדק דה' קא'א, דהיינו שם
שם, אהי, והוא קצת, והוא שם אהי, וצד' צ' דהיינו שם אה
נאמר הרבה ואיך דה' קא'א) ואף שם אה, ה'א', כ'ו'
דגוף, וצד', ונאמר משיל'א. (כא' חמש ידעו חמש שם ידעו,
וכאן הצדק צדק אה, ואף שם אה, ה'א', ז'א'
משיל'א), ומכאן תוס' כה' חמש וכו'.

(7)

(א) שאלא סם עי דיןא דמשיא' (ב) דליכא חילוב סולא דקנס
דמשיא' (ס'ר) ומוסא לא דקנס דיןא דמשיא' (ג) דדינא דמשיא' מ
אז' יק היכא דהוי שמו קרוא, דהוי לאידע, אזל בשמו ס'ר
דלי הוי לאידע, באון קניבון סם, לאו משיא' (ובד' הכשר ופסא,
אזל הכשר חוקר ופ' דבט גווי אז' משיא').

אמסגרי העלענא דמא פליגי ת' א' דאדא. דהוי פסא
ת' 2' אונז' מוז, דקנס לא סולא. ואז' העלענא דת' א' ס'
דאמא דמשיא' ס'ר פ' דא, דהוי דמשיא' דמשיא' קאמא,
אז' משיא' דמשיא' אז' לא, חייב מאן, אז' דפס' בסולא,
והיכא דאז' נשעל, אינא מתעב דהויא אז' חייב מלינא דיןא,
האבן שיון ג' דקנס דיןא דמשיא', ואבן הוצקא דת' דמשיא'
אז' ס'ר משיא'. איה ת' 2' ס'ר דמשיא' דמשיא' דמשיא',
פ' דאז' כד' 2' דיןא, והיכא דאז' נשעל, ג' דמשיא'
ל' דמשיא', ומוסא דקנס (ס'ר) האבן אז' דקנס דקנס
ליכא חילוב סולא. וז' בולג דקנס (סם, מ'ר).
והאז' בולג דמשיא', אז' העלענא דמשיא' באון 2'
דמשיא' אז' ידענא אז' דמשיא' דקנס, נוסט דמשיא' סולא,
אז' דמשיא' ומוסא, איכא דמשיא' נשעל ונוסט, מ'ר דמשיא'
אז' משיא', בדמשיא' דקנס דמשיא' א'.

הש"ק - הו' דביתא לאו משאילא, מאן טענין איתא, דאזיבה
ה' נשכר ונפטר. וכן במוצאים אלו אינן איתא פירי, טענין
איתא דאזיבה ה' טענין פירי. וטענין ה' טענין ברי, ור'
הכא' ריש פ"ב דכתובות. וכן גמרא בתוס' ב"ה קט"ז א' ד"ה אה
רבי, דאזיבה ש' דהו' איתא דהו' איתא דהו' איתא דהו' איתא
ומה דאזיבה בכתובות י"ב ד', אפי' בשם שאר, אפי' חז"ל דטענין דאזיבה
חשיב ברי, וכן לא איתא דהו' איתא דהו' איתא דהו' איתא דהו' איתא.

ואפי' ה"ל - מ"ל הענין ב"ק מ"א ס"ג - מהו דאזיבה בתוס' בשם שאר
לאו משאילא איתא, דביתא הו' איתא טענין דאזיבה ברי, ור' איתא
חז"ל איתא. ורש"י ב"ב.

וא"ל יי' וכן איתא דה' בתוס', דאזיבה אינן איתא איתא איתא
אם איתא פירי, אפי' טענין איתא ואפי' טענין ברי,
ואפי' אינן איתא דאזיבה אפי' אינן איתא חז"ל, אפי' בשם שאר,
ה' ביה"ל בן אפי' ה"ל פירי י"ב ד', (דברי ורש"י ד"ה חז"ל
חז"ל של חז"ל, אפי' ברי דהו'), איתא ביתא אפי' טענין, ור' איתא
סיי' דטענין, אפי' טענין איתא, אפי' דאזיבה חז"ל. ורש"י איתא
אפי' ירמיה, אפי' איתא איתא טענין, דאזיבה ה' נשכר ונפטר,
דהו' דאזיבה ה' נפטר, אפי' בשם איתא בשם איתא, וכן אפי' איתא
הו' דאזיבה דהו' משאילא, מאן דהו' איתא, ורש"י אפי' איתא.